

VEN IZ HUDE JAME

JOŽE DEŽMAN

Ko sem pred desetletji začel svojo raziskovalno pot in me je zaneslo med varuhe tabujev in potvorb titoizma, si nisem predstavljal, da bom po dolgih desetletjih odkrival blodnjake hudih jam titoizma. Ko sem 3. decembra 2013 zagovarjal svojo doktorsko nalogo, je bilo to v okviru spomina na dvajsetletnico abstinence, ki sem jo začel 27. novembra 1994. Za alkoholike je pomembno, da javno izpovedo svojo odvisnost. Potem je zdravljenje lažje. Nič drugače ni z družbo, ki je okužena z zločinsko dediščino nasilja in laži.

Vstop v svet nasilja in laži, ki ga je po drugi svetovni vojni v po svojih ideoloških utopijah v stalinistični in samoupravni podobi poskušal oblikovati titoizem, je nenavadno podoben vstopu v rov sv. Barbare v Hudi Jami. Zunaj sodne umore je titoizem skrival in jih titoifili poskušajo prikriti še dandanes.

Ko smo se v Komisiji Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanih prikritih grobišč leta 2006 odločili, da bomo raziskali po eno od vsake skupine prikritih morišč in grobišč, smo s tem dovolili žrtvam, da spregovorijo, da obsodijo zločin, katerega žrtve so bile.

Po prekopu 88 žrtev v breznu pri Konfinu I, po odkritju nepretrgane več kot meter debele plasti žrtev v 950 metrih protitankovskega jarka na Teznu in po prekopu 189 žrtev iz morišča in grobišča na Arehu smo se odločili za vstop v Rov sv. Barbare v Hudi Jami.

Leta 2008 sem se najprej nekaj mesecev čudil, ko mi nihče od uradnikov ni vedel povedati, kakšna dovoljenja bi potrebovali za začetek del. Potem, ko so se dela začela, pa je bilo vse drugače, kot smo predvidevali iz redkih dokumentov in pričevanj. Ko so raziskovalci prodrli do okoli 430 mumificiranih žrtev, je bilo pričevanje žrtev pretresljivo. Še danes mu nismo dovolj prisluhnili, odgovorili nanj. Raziskovalci so raziskali skupino žrtev v vodoravnem rovu in nekaj metrov plasti s posmrtnimi ostanki v jašku. Če je jašek poln posmrtnih ostankov, jih je treba raziskati še več kot 30 metrov v globino ali krepko več kot dva tisoč umorjenih.

Podobno kot s težavami vstopamo v demonski svet nasilja v Rovu sv. Barbare v Hudi Jami, se nam odpira huda jama povojnega stalinističnega terorja in njegovih posledic, v katero vstopamo s predstavljivo izbranih vsebin iz Arhiva Komisije Vlade Republike Slovenije za izvajanje Zakona iz poprave krivic.

Delo, ki je pred vami, je le skromna predstavitev nečesa, česar si še predstavljati ne znamo. Vstopamo v svet nasilja, tabujev. In obenem v svet nenasilnega upora, zvestobe, ustvarjalne moči preživetja, mirotvornega odpuščanja.

Na poti v hudo jama, ko nevidno postaja vidno, nezaznavno zaznavno, smo šele na začetku poti.

Naj za primer omenim, da je v Arhivu Komisije več tisoč pričevanj sorodnikov ljudi, ki so bili umorjeni med vojno ali po njej. Vsa dokazujejo, da je bil tabu »nič nismo vedeli« strahotno žaljiv predvsem za svojce umorjenih. Tabu »nič nismo vedeli« namreč hoče vsiliti domnevo, da naj bi svojci pozabili na svoje najbližje, da naj bi jih ne zanimalo, kje in kako so bili umorjeni, kdo jih je umoril, kje so bili zakopani. Vendar je resnica ravno nasprotna: svojci so poskušali izvedeti čim več. Številni so se v tem iskanju silovito upirali tabuju »nič nismo vedeli«, s katerim je poskušal titoizem ubiti resnico, sočutje.

Tabu »nič nismo vedeli« je prav tako žaljiv za morilce in tiste, ki so ukazali morjenje. Ko bi bil tabu obveljal, bi pomenil, da je človek bitje brez vesti. Vendar številni »mučenci vesti«, ki jih je zaradi sodelovanja v morjenju zgrizla vest, dokazujejo, da tabu »nič nismo vedeli« ni mogel obveljati niti pri morilcih in niti pri tistih, ki so ukazali morjenje.

Tudi številne priče in sopotniki dogodkov, ki so morali molčati, niso pa pozabili, dokazujejo, da tabu »nič nismo vedeli« ni mogel prekriti najhujšega bratomornega zločina v slovenski zgodovini.

Pričevanj o umorih in iskanju sledi za umorjenimi v to nalogo ne uvrščamo, je pa mnogo tovrstnih pričevanj že objavljenih. To je samo ena velikih tem, ki še čakajo nadaljnjih raziskav.

V predstavljenih tematskih celotah (nekatero samo bežno nakažemo) in v omejenem izboru primerov ne morete iskati ne popolnosti niti pričakovati, da bi bilo možno vse povedano dovolj kritično preveriti.

Le spust do dna hudih jam nas bo osvobodil, da se bomo iz hudih jam rešili.

(Časnik.si - Razmišljanje je odlomek iz avtorjeve knjige »Ni bilo lahko, a smo obstali in stojimo«)

Dvomljivo sodstvo in vladna ekipa

V javnosti se še vedno vrstijo odzivi na odločitev ustavnih sodnikov v zadevi Patria. So pa sodniki v primeru pritožbe Janeza Janše ugotovili, da mu je bila zaradi ravnanja predsednika vrhovnega sodišča Branka Masleše kršena pravica do nepristranskega sojenja, zato se že vrstijo pozivi k odstopu Masleše. Na odločitev ustavnega sodišča, ki je prejšnji teden soglasno razveljavilo sodbe vseh treh stopenj sodišč v zadevi Patria, se je v tork odzvalo društvo Evropska Slovenija. Kot so zapisali, je odločitev potrdila, da so imeli prav, ko so že pred časom opozarjali na sporno plat zadeve. Takšno odločitev bi moralo po njihovem prepričanju ustavno sodišče sprejeti preden so žrtve nepoštenega sodnega postopka morale na prestajanje zapornih kazni. Hkrati dodajajo, da so imeli še kako prav, ko so opozarjali, da je državno tožilstvo v zadevi Patria celoten primer zgradilo na nesklepčnem obtožnem predlogu, ki ni vseboval niti konkretiziranega opisa storitve kaznivega dejanja. Zaskrbljujoče pa je po mnenju Evropske Slovenije to, da ob tako hudih kršitvah človekovih pravic, kot so se zgodile v procesu Patria, molčijo vsi ključni varuhi tega instituta. Pri tem so omenili varuhinjo človekovih pravic, Amnesty International, ki zase pravi, da je »eden najmočnejših glasov za zaščito človekovih pravic«, predsednik republike, ki bi lahko s svojo državniško in moralno avtoriteto bistveno pripomogel k presejanju ideološkega razkola, ki se vsa leta v družbi načrtno ustvarja.

V Evropski Sloveniji so poleg tega izrazili razočaranje, ker se

Maja Makovec Brenčič

je izkazalo, da odločba Ustavnega sodišča ne prinaša pozitivnega premika v pravosodnem kolesju. Predsednik Vrhovnega sodišča Branko Masleša, kljub temu da mu je Ustavno sodišče jasno sporočilo, da v procesu ni poskrbel niti za videz nepristranskosti, ne misli odstopiti. Sodnica Barbara Klajnšek, ki bi morala obtožni akt, ki ne ustreza pravnim normam, zavreči, prav tako ne vidi potrebe po odstopu.

Vrhovnega državnega tožilca Andreja Ferlinca namesto politično motivirani obtožni akt skrbi, kako bo odločitev Ustavnega sodišča vplivala na pregon korupcije v državi. Isti besednjak je na novinarski konferenci uporabila tudi predsednica ljubljanskega okrajnega sodišča Vesna Pavlič Pivk, bolj znana po titovkah, ki je ob tem celo dejala: »Stojim za delom vseh naših sodnikov«. Po mnenju društva Evropska Slovenija je tako očitno, da do premika v posvečenih pravosodnih glavah ni prišlo, spoznanje, da takšno ravnanje terja prevzem odgovornosti, ni dozorelo. »Boj za državo vladavine prava se zato nadaljuje«, so še zapisali.

Premier Miro Cerar pa je medtem v sredo, 29. aprila, državnemu zboru poslal predlog za popolnitev vladne ekipe. Kandidatka za ministrico za obrambo je Andreja Katič, kandidatka za ministrico za izobraževanje, znanost in šport je Maja Makovec Brenčič. Po Cerarjevi oceni je Makovec Brenčičeva kandidatka, ki je intenzivno vpeta ne samo v visoko šolstvo, ampak je zelo dejavna tudi na mednarodnem področju. Hkrati po njegovih besedah razume pomen šolstva in še posebej visokega šolstva

za gospodarstvo in ostale sfere v družbi. Makovec Brenčičeva je priznala, da je težko privolila v kandidaturu, a je pretehtala odgovornost do stanja na področju, ki ga pokriva ministristvo za izobraževanje, znanost in šport. Med prednostnimi je posebej poudarila stabilnost financiranja v celotnem resorju in zagotavljanje kakovosti izobraževanja v celotni vertikali. Prvi odzivi na kandidaturu Makovec Brenčičeve so v stroki večinoma pozitivni. In politične stranke? Koalicijske Cerarjevi izbiri zaupajo, v opoziciji pa so z odzivi še precej skopi, čeprav imajo nekaj zadržkov. V N.Si pričakujejo jasno strategijo razvoja šolskega sistema, ki ne bo zanemarjala tako javnega kot zasebnega šolstva. V SDS kandidature za zdaj ne komentirajo. Makovec Brenčičeva in tudi Katičeva bosta pred pristojnimi odbori državnega zbora zaslišani predvidoma prihodnji teden, parlament naj bi ju potrjeval na izredni seji 13. maja. Verjetni novi ministrici ob tem zagotavljata, da nimata madežev iz preteklosti.

Potrebne so strukturne reforme

Na delovnem obisku v Sloveniji se je mudil generalni sekretar Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) Angel Gurría. Po srečanju s premierjem Mirom Cerarjem je pohvalil napredek države, a opozoril, da morajo izpeljati potrebne strukturne reforme. OECD je ob tem izdala novo, izboljšano napoved gospodarske rasti za Slovenijo. Ta bo letos 1,8-odstotna, prihodnje leto pa 1,9-odstotna.

Generalni sekretar OECD je v Ljubljani predstavil ugotovitve iz poročila o ekonomskem pregledu za Slovenijo. Kot izhaja iz ocene, je okrevanje države krhko. Investicije podjetij so skromne, zmoglost posojanja bank je zaradi še vedno visoke ravnosti slabih posojil omejena, stopnja brezposelnosti visoka. H gospodarski rasti, ki bo verjetno ostala šibka, bo - tako kot doslej - najbolj prispeval izvoz.

Zato OECD Sloveniji priporoča izvedbo strukturnih reform. Za vzdržnost javnih financ bo še posebej pomembna pokojninska reforma, pri čemer se Gurría bolj kot leto, do kdaj bi Slovenci morali delati, zdi pomembna pričakovana življenjska doba. Pomembno bo tudi izvesti reforme davkov, trga dela in zdravstva.

Pri javnofinančni konsolidaciji bi se morala vlada osredotočiti na ukrepe, ki bodo povečali stro-

škovno učinkovitost na področju izobraževanja, v javni upravi in občinah. Kot piše v priporočilu, manjka strategija za zmanjšanje števila zaposlenih v javnem sektorju in mase plač, čim prej pa bi bilo treba uvesti plačilo za delovno uspešnost in okrepiti sisteme za ocenjevanje dela.

Med ključne izzive, ki čakajo državo, je generalni sekretar Gurría uvrstil nadaljnje prestrukturiranje bank in podjetništva: »Slovenija je decembra 2013 začela veliko prestrukturiranje bank. Za državne dokapitalizacije bank ste porabili enajst odstotkov BDP, kar je zelo veliko, vendar imajo slovenske banke še vedno velik delež slabih posojil, slaba pa je tudi njihova dobičkonosnost.«

Premier Cerar je ob tem dejal, da vlada vse omenjeno tudi sama načrtuje, saj kot je poudaril, »Slovenija ima svojo pot, svojo vizijo, pri čemer nam je v posebno veselje, da je ta naša pot pretežno v skladu tudi s tem, kar ugotavljajo priporočila OECD«.

Sicer pa OECD pozdravlja tudi namero vlade, da po lanskim zavrnitvi na ustavnem sodišču nadaljuje uvedbo nepremičninskega davka, saj ocenjuje, da ima država še dovolj prostora za zvišanje tovrstne davčne obremenitve. Po drugi strani predlaga znižanje najvišjih dohodninskih stopenj.

SAN JUSTO

Mladina je pripravila križev pot

Priprava križevega pota na cvetno nedeljo je že postala tradicija med mladino Našega doma. Letos poteka že 30 let, odkar so mladi pričeli s tem podvigom! S križevim potom se želijo poglobiti v Kristusovo trpljenje, ga na tej poti spremljati, in nadaljevati z njegovim odrešenjskim delom.

Veliko skrb - glede zamisli, oblikovanja in organizacije - nosijo na ramenih vsakoletni kulturni refe-

renti; predvsem, ker morajo poskrbeti, da bo ta križev pot primeren trenutku premišljevanja Kristusovega trpljenja, ki naj bi bil vsem čas miru in globok vpogled v lastno življenje.

Letos smo se mladi odločili, da bi pripravili ŽIV KRIŽEV POT. Že meseca februarja smo začeli misliti, kako bi to izvršili, saj si je res težko predstavljati Jezusovo trpljenje in tega prikazati na odru tako, da bi ga gledalci lahko z vsem spoštovanjem, ki je primeren trenutku, doživljali.

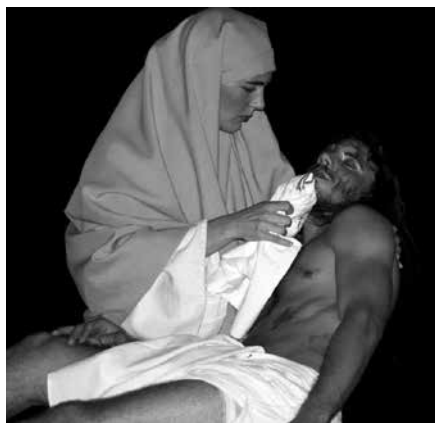
Toda odločili smo se, in vsi skupaj pričeli z delom. Razdelili smo si naloge: nekateri so poskrbeli za tekste in misli, drugi za obleke in rekvizite, tretji za uprizoritev postaj. Za glasbo in sceno, za petje in pevske vaje so tudi prijele pridne mlade roke. Kako lep občutek ob skupnem delu!

Križev pot se je vršil v dvorani Našega doma. Ob vstopu vanjo, je molitev rožnega venca povabila vse, naj se odpovemo vrvežu zuna-

njega sveta in naj v tišini odpremo svoje srce. Zbrana skupina mladih pevcev je, s prijetno ubranim petjem, prisotne uvajala v postno skrivnost. Ker je bila dvorana v poltemi, so mladi poskrbeli in predvajali pesmi na zaslon. Posamezna besedila so spremljali z različnimi fotografijami.

Zastor na odru se je odprl in prisluhnili smo glasu bralca - Jezusa, ki nas je povabil naj mu sledimo. Prosil nas je, naj ga spremljamo na poti, ki bo polna trpljenja iz ljubezni do vseh nas ...

Vsako postajo so mladi uprizorili posebej. Da bi prizorišče bilo čim bolj podobno takratnemu, so na zaslonu predvajali izbrane slike, ki so dale svojstven čar vsaki postaji križevega pota. Svetlobni efekti so tudi pripomogli k temu. Naj pohvalimo izredno lepo motiviko ob vsaki izmed teh postaj! Resnično lepo so bili podani liki Jezusa, Marije, Simona iz Cirene, Veronike, vojakov in ljudstva. Dosegli so pritegniti občinstvo s svojim igranjem, pa čeprav le ljubiteljskim. Kako globoko smo doživeli Jezusovo trpljenje!

Ko so se naši pogledi ustavljali na zamrznjenih igralčevih podobah, smo lahko premišljevali ob besedah bralcev o tem, kaj Jezus danes pričakuje od vsakega posameznika. Polni lepih in globokih vtisov, se tisti večer kar nismo mogli raziti... Zaključne besede je še povedal naš dušni pastir, g. Jure Rode in prisotne povabil na ponovitev križevega pota na veliki petek v Slovenski hiši.

Hvala talentom - vsakemu jih je velikodušno delil naš Stvarnik -, dobri volji in trudu nastopajočih, ki so udeležili evangeljsko sporočilo, so se vaje iztekle v lepem in prijateljskem vzdušju. Lepo je, ko svoje sposobnosti in navdušenje deliš z drugimi!

Veseli nas, ker smo dosegli cilj: da je križev pot lepo potekal, in da smo ga pripravili s skupnimi močmi. Veliko nas je bilo: bralci, igralci, pevci in mnogo drugih delavcev. Vsem naša najiskrenejša zahvala!

Zahvaljujemo se tudi starejšim, ki so nas podprli, nam svetovali in nam pomagali: Danici Malovrh in Mirjam Oblak, Klavdiju Selanu ter g. Tonetu Oblaku. Hvala za vaše zaupanje in čas, ki ste nam ju darovali.

Zahvaljujemo se tudi Pristavski mladini za sposojene obleke in rekvizite.

Resnično si želimo, naj bi priprava velikega tedna segla vsem do srca!

V CERKVI MARIJE POMAGAJ

Zadnje slovo

V soboto, 25. aprila smo se dokončno poslovili od naših dragih dušnih pastirjev. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je potekel prekop zemeljskih ostankov prelata dr. Alojzija Starca in župnika č. g. Janeza Kalana.

poznal vse svoje farane in se posvečal njihovim duhovnim in življenjskim potrebam. Bil je med ustanovitelji Slomškovega doma.

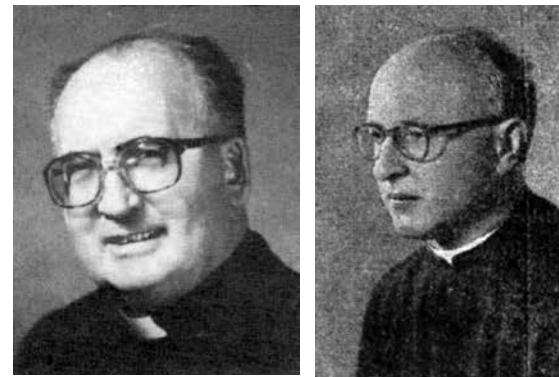
Pri sv. maši je prepeval Mešani pevski zbor San Justo pod vodstvom g. Andreja

Sv. mašo je daroval delegat dr. Jure Rode, somiševalec je g. Franci Cukjati. Pri pridigi je dr. Rode nanizal nekaj spominov na dr. Alojzija Starca, ki je bil goreč duhovnik in skrben dušni pastir svojih faranov v San Justu in kasneje kot delegat slovenske skupnosti. Prijateljsko se je zanimal za vsakega človeka, o se bno vabil na duhovne vaje in druge verske prireditve. Posebej je skrbel za mladino. Vedno je bil pripravljen pomagati v vseh težavah. O gospodu Janezu Kalanu je spregovoril g. Franci Cukjati. Povedal je, da je kot dušni pastir skrbel za okraj Ramos Mejia. Obiskaval je družine,

Selana; na orglah jih je spremljala prof. Andrejka Selan Vombergar.

Ob koncu maše je pepel v pepelnico predsednik Našega doma San Justo g. Marjan Grilj; č. g. Janeza Kalana pa predsednik Slomškovega doma mag. Pavel

Levo: dr. Alojzij Starc - Desno: g. Janez Kalan

Brula. Med obredom smo verniki peli pesem: »Marija, Mati moja, tolažba sladka meni ...« ; ob koncu pa »Marija skoz' življenje«.

m. m.

Šolsko poročilo za leto 2014 (3)

Zaključimo z objavo poročila šolske referentke, gospe Alenke Prijatelj, na občnem zboru društva Zedinjena Slovenija, v soboto, 28. marca 2015.

Najprej naj popravimo napako iz drugega dela tega poročila. V opisu Rožmanove šole iz San Martina je izpadlo ime učiteljice Lučke Petkovšek Tekavec.

Težko pričakovani šolski izlet v Glew je bil v soboto 25. oktobra. Otroci so preživeli lep dan, se skupaj igrali in tekmovali med šolami. Priprave na te igre trajajo kar nekaj tednov. Hvala očetom lazaristom, da nam vsako leto nudijo svojo lepo pristavo.

Večina šol je imela zaključne prireditve in prihod sv. Miklavža v soboto, 29. novembra.

Knjigo, ki so jo prejeli osmošolci v dar, sta nam podarili Založba Ognjišče in Rafaelova družba, katerima se res prav iskreno zahvaljujem za njihov vsakoletni dar za otroke ki končujejo svoje prvo šolsko obdobje.

Prvo sveto obhajilo 8. decembra je v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj prejelo 15 otrok. Za lep potek obredov so pomagale učiteljice naših šol; peli so otroci Balantičeve šole.

Redno so otroci naših šol sodelovali s svojimi pismi pri rubriki Naša pošta v Božjih stezicah, ki jo vodi Terezka Prijatelj Žnidar; celotno revijo ureja Rozka Snój.

To so bile skupne prireditve za vse slovenske šole iz Buenos Airesa. Vsaka šola pa ima tudi svoje samostojne prireditve, kot so očetovski in materinski dan, otroški ali družinski dan, praznovanje Dneva samostojnosti, zaključne prireditve, slovo od osmošolcev in prihod sv. Miklavža. Aktivno sodelujejo tudi na vseh prireditvah okrajnih domov, na obletnicah, mladinskih dnevih, domobranskih proslavah

in božičnicah, saj so vse naše šole glavni smisel za obstoj naših domov. Ti so nastali ravno za to: nuditi prave in lepe prostore za šolo.

20 letnico delovanja je praznoval tečaj ABC po slovensko - Bariloche. Voditeljici ge. Terezki Marn Žužek se prav lepo zahvaljujemo za tako vztrajno delo.

Omenimo še, da je v preteklem letu prevzel vodstvo Slomškove šole g. Marcelo Brula. Želimo mu veliko uspehov in vztrajnosti.

Otroška kolonija 2015 je bila med 2. in 12. januarjem. Organizacija kolonije je bila na skrbi šolskega referata Zedinjene Slovenije in odbora Hanželičevega doma. Kot lansko leto jo je vodila prof. Mirjam Mehle Javoršek, s sodelovanjem Nevenke Grohar, Ani Malovrh, Lučke Ayerbe Rant, Erika Oblaka, Aleksa Puntarja in Nika Puntarja. Letos je spremljal kolonijo p. Primož Jakob d.j., ki je prav za to priložnost prišel iz Slovenije. Kolonije se je udeležilo 48 otrok.

Seminar za učitelje, ki poučujejo slovenščino v Argentini, Braziliji in Avstraliji se je vršil med 28. januarjem in 6. februarjem 2015 na Ptuj in v Ljubljani. Udeležilo se ga je 10 naših učiteljic. Nina Pristovnik Diaz, Lučka Petkovšek, Polona Lazar, Karolina Kenda, Kristina Šenk, Danica Malovrh, Ursula Urbančič, Saši Smrdelj, Agustina

Množica otrok na šolskem izletu

Zakrajšek in Gizela Grbec. Kot vedno, so bile zelo navdušene in so tudi prejele dosti novega šolskega materiala, ki jim bo v pomoč pri učenju.

Za konec zahvala vsem učiteljem, ki soboto za soboto žrtvujejo svoj prosti čas za otroke, da jim posredujejo ne samo znanje slovenščine, tudi vse vrednote, ki so jih naši starši ali stari starši prinesli seboj v Argentino in zaradi katerih so morali zapustiti svojo domovino. Zahvala voditeljicam in voditelju naših šol, saj so oni tisti, ki res skrbijo, da se pouk redno vrši, da pripravijo vse skupne ali lokalne prireditve, da poiščejo nove učne moči, saj vsako leto nekaj učiteljev zapusti šolo in je treba pridobiti nove sodelavce. Zahvala Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za gmotno pomoč za vse naše delovanje in posebna zahvala ge. Tonči Vesel in g. Tonetu Mizeritu za njuno sodelovanje, razumevanje in strpnost ob vsem našem delu. (Konec)

